

СВІТОВИЙ РИНОК ВИРОБНИЦТВА ЯБЛУК: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПОТЕНЦІАЛ УКРАЇНИ

О. С. Дем'янюк

*доктор сільськогосподарських наук, професор, член-кореспондент НААН
Інститут агроекології і природокористування НААН (м. Київ, Україна)
e-mail: demolena@ukr.net; ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4134-9853>*

Д. І. Синенко

*аспірант
Інститут агроекології і природокористування НААН (м. Київ, Україна)
e-mail: d.s.bud98@gmail.com; ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-7302-0315>*

Глобальний ринок свіжих яблук посідає провідне місце в аграрній економіці світу, адже має значні обсяги виробництва та вагоме значення в міжнародній торгівлі, а яблуню вирощують у різних регіонах світу. Яблука мають високу продовольчу та економічну цінність, формуючи значну частку експорту для низки країн і забезпечуючи стабільний попит на внутрішніх ринках. Дослідження тенденцій розвитку ринку свіжих яблук є важливим для оцінки конкурентних переваг, формування стратегій підвищення ефективності виробництва та визначення його ролі у світовій економіці. Аналіз світових статистичних даних показав зростання виробництва яблук, що пов'язано як із розширенням площ під насадженнями яблуні, так і з впровадженням інтенсивних технологій. Основними виробниками яблук у світі у 2024/2025 маркетинговому році (МР) були Китай (57% світового виробництва), країни ЄС-27 (13%), США (6%), Туреччина (5%) та Індія (3%). Україна посідає дев'яту позицію у світовому рейтингу, виробляючи 1,13 млн тонн, що становить 1,3% світового виробництва. Незважаючи на війну та пов'язані з нею політичні й соціально-економічні проблеми в сільському господарстві, Україна у 2022–2023 рр. щороку виробляла 1129,1–1172,8 тис. тонн і була постачальником на ринки Європи та Південно-Східної Азії. Водночас продуктивність українських яблуневих садів є невисокою: із середньою врожайністю 15,15 тонн/га Україна посідає 44-те місце у світовому рейтингу. Проте, незважаючи на низьку продуктивність садів і скорочення площ яблуневих насаджень в Україні, виробництво продовжує зростати. Стратегічною метою розвитку вітчизняного садівництва є формування високорентабельної галузі через упровадження інноваційних ресурсозберігальних технологій, зокрема шляхом закладання нових інтенсивних садів, стабілізацію і збільшення виробництва якісної продукції.

Ключові слова: продовольча безпека, садівництво, світовий ринок яблук, обсяг виробництва, тенденції розвитку ринку, світовий рейтинг країн, експортний потенціал.

ВСТУП

Садівництво є стратегічно важливим сектором аграрної економіки [1], що забезпечує населення високоякісними продуктами харчування, багатими на вітаміни, мінеральні речовини та біологічно активні сполуки. Водночас воно виступає одним із пріоритетних напрямів формування продовольчої безпеки та вагомим чинником зміцнення економічного потенціалу країни.

Економічне значення виробництва фруктів і ягід полягає не лише в забезпеченні внутрішніх потреб, а й у створенні доданої вартості через розвиток переробної промисловості, формування експортного потенціалу та підвищення конкурентоспроможності аграрного сектору на світових ринках. Галузь характеризується високою трудомісткістю, що формує ринок зайнятості населення в сільських регіонах

і сприяє розвитку місцевої соціальної інфраструктури.

За сучасних глобальних викликів (зміни клімату, воєнних загроз, нестабільності на світових аграрних ринках) особливого значення набувають питання підвищення продуктивності садівництва України та розроблення ефективних механізмів державної підтримки галузі для збереження її потенціалу та місця на міжнародних ринках [2].

Глобальний ринок свіжих яблук характеризується значною динамікою: з одного боку, він залежить від природно-кліматичних чинників, рівня технологічного розвитку та структурної організації виробництва, з іншого — від тенденцій міжнародної торгівлі, попиту споживачів і політики державної підтримки аграрного сектору. Свіжі яблука формують важливу частку аграрного експорту для низки країн,

забезпечуючи надходження валютних ресурсів, розвиток переробної промисловості та розширення ринків збуту. У контексті глобалізації та інтеграції світових аграрних ринків вивчення сучасного стану й перспектив розвитку ринку свіжих яблук має особливе значення. Це дає змогу оцінити конкурентні переваги, визначити стратегічні напрями підвищення ефективності виробництва і торгівлі та усвідомити роль галузі в досягненні сталого розвитку.

Метою роботи було проаналізувати динаміку виробництва яблук і площ насаджень, урожайність і валовий збір у світі та в Україні за 2000–2024 рр., визначити місце України у світовому виробництві свіжих яблук і перспективи розвитку вітчизняної галузі.

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕНЬ

За допомогою методів порівняння та узагальнення проведено аналіз статистичних даних ФАО, Міністерства сільського господарства США (USDA), Державної служби статистики України та наукових публікацій, зокрема щодо динаміки площ насаджень яблуні, врожайності та валових зборів яблук у світі та Україні. Обробку статистичних даних виконано з використанням сучасних комп'ютерних програм.

РЕЗУЛЬТАТИ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

Багаторічні плодові культури вирощують у всьому світі, вони мають ключове значення в соціально-економічному розвитку багатьох регіонів і світової торгівлі. Серед таких культур особливе місце займає яблуня (*Malus × domestica* Borkh.). Завдяки високій поживній цінності яблук, широкому використанню в харчовій і переробній промисловості, стійкому попиту на внутрішніх і зовнішніх ринках виробництво свіжих яблук на глобальному рівні серед фруктів посідає друге місце після бананів. Але за загальним прибутком і прибутком з 1 га виробництво яблук значно випереджає виробництво бананів [3].

Згідно з даними FAOSTAT, яблука стабільно входять до трійки провідних плодів світу

поряд із бананами та кавунами, формуючи близько 10% загального виробництва фруктів і відіграючи значну роль у забезпеченні продовольчої безпеки світу [4].

Яблуню вирощують уже понад 4 тис. років у всьому світі за різних ґрунтово-кліматичних умов. Розгалужена географія вирощування яблуні, зокрема завдяки створенню нових сортів і змінам у структурі дерева, охоплює країни з різними умовами, що забезпечує стабільність і динамічний розвиток глобального ринку й дає можливість задовольняти потреби населення протягом усього року.

У світовому масштабі виробництво яблук постійно зростає, що зумовлено як розширенням площ під насадженнями яблуні, так і впровадженням інтенсивних технологій. За даними світової статистики, у 2023 р. виробництво яблук становило 97,34 млн тонн (табл. 1). За прогнозами міжнародних експертів, ринок свіжих яблук у грошовому вираженні зростатиме в середньому на 3,9% (CAGR) щороку і до 2030 р. досягне 130,1 млрд дол. США порівняно з 107,2 млрд дол. США у 2025 р. [5]. Зростання ринку підтримується збільшенням попиту на здорове харчування, технологічним прогресом в управлінні садами та географічним розширенням виробничих площ для пом'якшення ризиків, пов'язаних зі змінами клімату.

Як свідчать дані табл. 1, світове виробництво яблук динамічно розвивалося протягом останніх 20 років. Між 2000 і 2020 рр. світове виробництво свіжих яблук зросло на 53%. Проте з 2020 р. темпи зростання сповільнилися: у 2021–2023 рр. обсяг виробництва стабілізувався на рівні 93,7–97,3 млн тонн щороку.

У країнах Європейського Союзу (ЄС-27), як і загалом у Європі, спостерігалось поступове нарощування обсягів виробництва плодів яблук починаючи з 2010 р. Зокрема, у Європі за 2010–2015 рр. виробництво свіжих яблук зросло на 24%, тоді як у країнах ЄС-27 — лише на 19,5%, і до 2023 р. воно не мало стабільного рівня, коливаючись від 11,96 до 12,56 млн тонн на рік. Обсяг виробництва яблук у ЄС-27 досяг піку у 2018/2019 МР, становивши близько 14,8 млн тонн.

Таблиця 1

Статистика світового виробництва плодів яблук, 2000–2023 рр., млн тонн

Виробник	2000	2005	2010	2015	2020	2021	2022	2023
Світ	59,13	61,90	71,19	82,37	90,61	93,70	95,61	97,34
Європа	17,70	14,96	13,87	17,21	17,81	18,27	18,50	18,50
ЄС-27	13,93	11,15	10,31	12,32	11,96	12,41	12,56	12,06
Україна	0,6582	0,7198	0,8970	1,18	1,11	1,28	1,13	1,17

Джерело: сформовано авторами за даними [6].

Країни ЄС-27 у виробництві продуктів харчування, зокрема фруктів, орієнтовані на впровадження сталих практик, визначених у двох ключових ініціативах: Європейський зелений курс та стратегія “Від ферми до виделки” [7]. Ці документи спрямовані на сприяння екологічному виробництву агропродукції, овочів і фруктів, одночасно забезпечуючи продовольчу безпеку та наголошуючи на збереженні біорізноманіття, з метою зменшення використання пестицидів і пов'язаних із цим ризиків на 50% до 2030 року [8]. Прикладом є Німеччина, де майже 18% виробництва свіжих яблук здійснюється за органічними технологіями, що охоплюють біологічні методи контролю шкідників і збудників хвороб, водоефективні системи поливу тощо.

Водночас фахівці зазначають, що для задоволення зростаючого попиту на яблука нові інвестиції в яблуневі сади мають базуватися на надінтенсивних технологіях. Слід наголосити, що ця система пропонує кращу основу для сталого розвитку бізнесу [9].

Такі країни, як Польща, Італія та Франція, є провідними виробниками яблук у ЄС-27, причому Польщу часто називають “садом Європи” через її великі площі садів (приблизно 1/3 загальної площі, відведеної під сади в Європі) і вражаючі експортні показники [10]. У 2023 р. виробництво яблук у Польщі зросло на 13,1% порівняно з 2022 р. і досягло майже 3,8 млн тонн. Цей значний обсяг виробництва зміцнює позиції Польщі як провідного експортера яблук у ЄС — приблизно у 76 країн світу, обсяг експорту яких перевищує 800 тис. тонн. Свіжі яблука експортуються не лише на європейський ринок (зокрема до Німеччини, Румунії, Іспанії) чи ринки Близького Сходу (до Єгипту та Йорданії), але й у більш віддалені куточки світу (Казахстан, Індію, Бангладеш, Таїланд, Коста-Ріку та Колумбію).

Італія посідає друге місце в Європі за виробництвом яблук із щорічним обсягом близько 2 млн тонн, а під яблуневі сади відведено майже 55 тис. га (11% європейської площі). Крім того, Італія є одним із найважливіших європейських експортерів яблук, причому понад 50% вироблених яблук (у середньому 1,2 млн тонн на рік) експортується на зовнішні ринки: насамперед до Великої Британії, Німеччини, Іспанії та Франції. Варто зазначити, що останнім часом країни Близького Сходу, Південно-Східної Азії та Південної Америки також набувають значення як перспективні напрямки італійського експорту.

Франція входить до трійки найбільших європейських виробників яблук із річним обсягом виробництва 1,5 млн тонн і площею насаджень

приблизно як в Італії. У середньому щороку експортується 350 тис. тонн французьких яблук, переважно на ринки Великої Британії, Об'єднаних Арабських Еміратів, В'єтнаму, Колумбії та Таїланду.

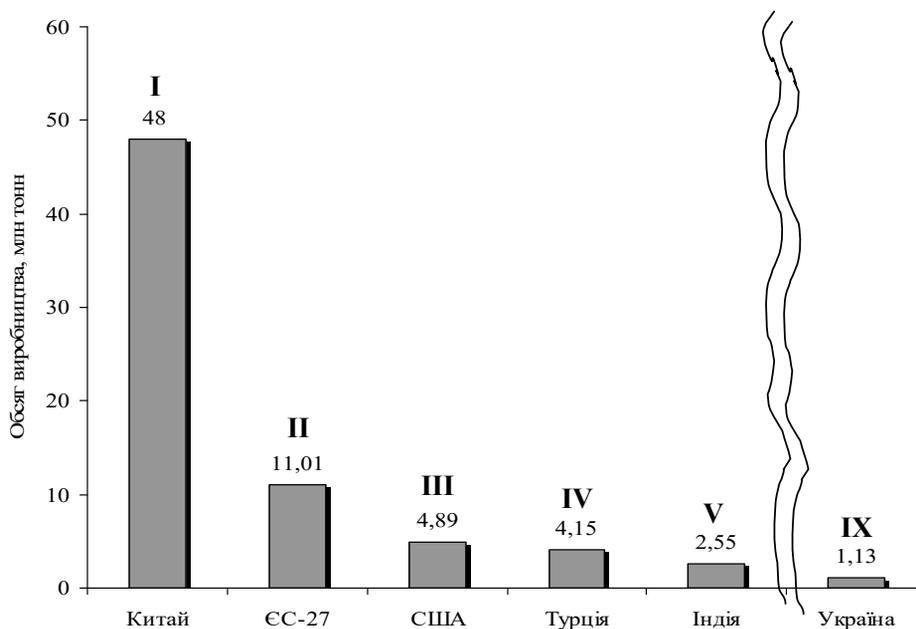
Український ринок виробництва яблук стрімко зростає до 2015 р. — обсяг виробництва збільшився в 1,8 раза (або на 0,52 млн тонн) порівняно з 2000 р. У 2016–2020 рр. спостерігалось зниження виробництва яблук до 1,11 млн тонн на рік і поступове відновлення цього сектору, яке, незважаючи на воєнну агресію, уже у 2023 р. зросло до 1,17 млн тонн на рік, що становило 1,2% світового обсягу виробництва яблук.

Аналіз даних світового виробництва яблук та їх експорту показує, що близько 10% зібраного врожаю експортується у вигляді свіжих яблук [4; 11]. Невелика кількість країн постачає основну частку яблук на міжнародні ринки, керуючись конкурентоспроможністю виробництва та наявною інфраструктурою для експорту [12].

За даними USDA, у 2024/2025 МР основними виробниками яблук у світі були Китай (57% світового виробництва), країни ЄС-27 (13%), США (6%), Туреччина (5%) та Індія (3%). Україна посідає дев'яте місце, виробляючи 1,13 млн тонн, що становить 1,3% світового виробництва (рис. 1) [13].

Китай упродовж багатьох років посідає провідне місце у світовому виробництві яблук, виробляючи майже 48 млн тонн щорічно, і до 2020 р. виробництво свіжих яблук становило 53,2% від світового обсягу. Ця галузь стала невід'ємною частиною національної фруктової промисловості країни та основної галузі розвитку сільського господарства, основним джерелом доходу для фермерів у більшості регіонів Китаю, де вирощується яблуня. Хоча яблуні вирощують у різних регіонах країни, основні виробничі площі зосереджені в Бохайській затоці та на Лесовому плато. На ці два регіони припадає приблизно 80% площі насаджень у країні та 90% виробництва свіжих яблук. Крім того, Китай посідає перше місце як за виробництвом, так і за експортом свіжих яблук й соку [11].

У США яблука є другим за популярністю фруктом, їх вирощують майже в усіх штатах. У рейтингу виробників яблук у 2024/2025 МР США посідають третє місце з обсягом виробництва близько 4,89 млн тонн. Найбільшим штатом-виробником є Вашингтон, на який припадає приблизно 70% яблук у США. До інших основних штатів-виробників належать Нью-Йорк, Мічиган, Пенсильванія, Каліфорнія та Вірджинія.

Рис. 1. П'ять провідних виробників свіжих яблук у 2024/2025 МР та позиція України у світовому рейтингу, млн тонн

Джерело: побудовано авторами за даними [13].

Значний внесок у світове виробництво яблук робить Туреччина. Вирощування яблук поширене по всій країні, проте основні виробничі площі зосереджені в центральних Анатолійських регіонах. Провінції Іспарта, Караман і Нігде добре відомі своїми продуктивними яблуневими садами, причому лише на Іспарту припадає значна частина національного виробництва. Сприятливий клімат у поєднанні із сучасними методами ведення сільського господарства забезпечив Туреччині можливість задовольнити внутрішній попит і стати важливим гравцем на міжнародному ринку яблук. Вирощування яблук у країні є життєво важливою складовою сільської економіки, що підтримує як тисячі дрібних фермерів, так і великі підприємства.

Серед світових провідних виробників яблук Україна посідає належне місце (табл. 2, рис. 2). За даними Державної служби статистики України, протягом 2022–2023 рр., незважаючи на війну та пов'язані з нею політичні й соціально-економічні проблеми в сільському господарстві, країна щороку виробляла 1129,1–1172,8 тис. тонн і була постачальником на ринки Європи та Південно-Східної Азії [14].

У січні — червні 2024 р. основними країнами збуту українських яблук були: ОАЕ — 5,9 тис. т, Саудівська Аравія — 4,1 тис. т, Ірак — 3,2 тис. т, Грузія — 2,6 тис. т, Узбекистан — 2,4 тис. т, Туреччина — 2,4 тис. т, Румунія — 1,8 тис. т, Швеція — 0,9 тис. т. Зазначають, що несприятливі погодні умови 2024 р. вплинули на врожайність яблук, що призвело до змен-

Таблиця 2

Місце України у світовому рейтингу країн-виробників яблук за показниками 2021/2022 МР

	Показники			
	Виробництво плодів, тис. тонн	Виробництво на людину, кг	Площа насаджень, тис. га	Врожайність, тис. кг/га
Україна	$\frac{1\,278,87}{12}$	$\frac{30,259}{20}$	$\frac{84,40}{9}$	$\frac{15,15}{44}$
Країна-лідер	Китай — 45 984,86	Молдова — 182,404	Китай — 2 092,51	Нова Зеландія — 57,95

Джерело: сформовано авторами за даними сайту AtlasBig [15].

Примітка: чисельник — фактичний показник, знаменник — місце у світовому рейтингу.

шення обсягів експорту. Водночас високі ціни на яблука, зумовлені дефіцитом поставок, дали змогу українським фермерам отримати значні доходи навіть за низьких обсягів поставок. Однак продуктивність українських садів є невисокою: порівняно з Новою Зеландією врожайність нижча у 3,8 раза. Із середньою врожайністю 15,15 тонн/га Україна посідає 44 місце у світовому рейтингу. За показником виробництва плодів на одну людину Україна перебуває на 20-й позиції світового рейтингу, виробляючи трохи більше 30 кг яблук щороку. Споживання яблук також залишається на низькому рівні (22–24 кг/особу/рік), що становить лише 44–50% від рекомендованої норми їх споживання — 50 кг.

Незважаючи на низьку продуктивність садів і скорочення площ яблуневих насаджень в Україні, обсяги виробництва яблук продовжують зростати (рис. 2).

Зростання обсягів виробництва яблук в Україні пов'язане з інтенсифікацією виробничих процесів і введенням в обіг нових інтенсивних садів, що забезпечує підвищення врожайності. Водночас спостерігається тенденція до скорочення площ під яблуневими садами — з 227,6 тис. га у 2000 р. до 84,4 тис. га у 2021 р., тобто у 2,7 раза. Таке зменшення пов'язане з вирубкою застарілих і неефективних садів із низькою врожайністю. Одночасно в Україні відбувається закладання нових інтенсивних садів, які, хоча й займають менше площі, дають змогу збільшити обсяги виробництва свіжих яблук завдяки вищій урожайності та інноваційним технологіям.

Також скорочення площ під насадженнями яблунь пов'язують із воєнною агресією. Площа яблуневих садів до повномасштабного вторгнення РФ становила майже 40% від загальної площі під плодовими та ягідними культурами (84,4 тис. га). Загалом у 2022–2023 рр. площі під насадженнями яблуні зменшилися на 8,8 тис. га, що становить понад 10% від площі 2021 р. Більшість яблуневих садів зосереджена в центральній і західній частинах України, зокрема у Вінницькій, Хмельницькій, Чернівецькій, Закарпатській і Львівській областях, які не зазнали прямих бойових дій. Водночас скорочення площ у цих регіонах наклалося на зменшення площ насаджень у регіонах, постраждалих від боїв та окупації.

Стратегічною метою розвитку вітчизняного садівництва є формування високорентабельної галузі шляхом впровадження інноваційних ресурсозберігальних технологій, зокрема закладання нових інтенсивних садів, стабілізації та збільшення виробництва якісної продукції тощо. Однак навіть при застосуванні сучасних технологій вирощування нових інтенсивних сортів ефективність виробництва свіжих яблук залишається низькою, а сільгоспвиробники зазнають збитків [16]. На жаль, доволі часто під час закладання нового саду на місці розкорчованих багаторічних плодових насаджень, тобто за тривалого повторного вирощування плодових культур, не враховуються екологічний стан ґрунту та його основні фізико-хімічні й біологічні властивості [17–19].

Підвищення ефективності плодових насаджень і виробництва яблук є ключовою пе-

Рис. 2. Динаміка площ насаджень яблуневих садів і валового збору яблук в Україні, 2000–2023 рр.
Джерело: побудовано авторами за даними [14].

редумовою економічного розвитку, важливим рушієм соціальної стабільності та стратегічною основою економіки. Проблеми, що виникають через мінливість клімату, підвищений ризик зараження шкідниками, соціально-економічні фактори та постійне виснаження природних ресурсів, викликають серйозні занепокоєння щодо сталості виробництва яблук і його стійкості до зовнішніх чинників, особливо за умов постійного скорочення генетичного різноманіття [20]. Стале виробництво свіжих яблук передбачає впровадження альтернативних методів стійкого управління садами [21–23]. Особливу увагу приділяють стану ґрунту, збереженню біорізноманіття, скороченню пестицидного навантаження та зниженню викидів CO₂.

ВИСНОВКИ

1. Глобальне виробництво яблук стабілізувалося після стрімкого зростання у 2000–

2020 рр. і наразі утримується на рівні 93–97 млн тонн щорічно.

2. Україна посідає 9-те місце у світі за виробництвом яблук, забезпечуючи понад 1,1 млн тонн щорічно навіть в умовах війни.

3. Попри скорочення площ яблуневих садів і воєнні виклики, українське садівництво має потенціал розвитку завдяки інтенсивним технологіям і виходу на нові експортні ринки. В умовах війни експорт яблук залишається важливим джерелом валютних надходжень, підтримує аграрний сектор і сприяє економічній стійкості України.

4. Стратегічною метою вітчизняного садівництва є підвищення врожайності та рентабельності шляхом модернізації садів, упровадження ресурсозберігаючих технологій та орієнтації на екологічне виробництво.

ЛІТЕРАТУРА

1. Височанська М. Я., Зубченко В. В. Еколого-економічні основи збалансованості розвитку садівництва України. *Агроекологічний журнал*. 2023. № 3. С. 18–29. DOI: <https://doi.org/10.33730/2077-4893.3.2023.287760>
2. Галат Л. М. Державна фінансова підтримка галузі садівництва як фактор підвищення її конкурентоспроможності. *Таврійський науковий вісник. Сер.: Економіка*. 2021. Вип. 6. С. 44–55. DOI: <https://doi.org/10.32851/2708-0366/2021.6.5>
3. O'Rourke D. Economic importance of the world apple industry. *The apple genome*. Switzerland: Springer, 2021. P. 1–18. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-030-74682-7_1
4. FAOStat. URL: <http://www.fao.org/faostat> (accessed: 13.08.2025).
5. Fresh apple market size & share analysis — Growth trends & forecasts (2025–2030). *Mordor Intelligence*. URL: <https://www.mordorintelligence.com/industry-reports/fresh-apples-market> (accessed: 10.08.2025).
6. Apple production — UN FAO. *Food and Agriculture Organization of the United Nations — with major processing by Our World in Data*. URL: https://ourworldindata.org/grapher/apple-production?tab=line&country=European+Union~UKR~OWID_EUR~OWID_WRL~JPN~OWID_EU27 (accessed: 06.08.2025).
7. Schebesta H., Bernaz N., Macchi C. The European Union farm to fork strategy: sustainability and responsible business in the food supply chain. *European Food and Feed Law Review*. 2020. Vol. 15. P. 420–427. DOI: <https://doi.org/10.2139/ssrn.3809931>
8. Communication EU Biodiversity Strategy for 2030: bringing nature back into our lives. *European Commission*. COM(2020)380. URL: <https://www.eumonitor.eu/9353000/1/j9vvik7m1c3gyxp/vl8tqb8jwtyu> (accessed: 13.08.2025).
9. Badiu D., Arion F. H., Muresan I. C. et al. Evaluation of economic efficiency of apple orchard investments. *Sustainability*. 2015. Vol. 7, iss. 8. P. 10521–10533. DOI: <https://doi.org/10.3390/su70810521>
10. Sector. *Time for Apples from Europe*. URL: <https://applesfromeurope.eu/sector/> (accessed: 20.08.2025).
11. UN Comtrade Database. 2020. *UN Comtrade*. URL: <https://comtrade.un.org/data/> (accessed: 13.09.2025).
12. Muder A., Garming H., Dreisiebner-Lanz S. et al. Apple production and apple value chains in Europe. *European Journal of Horticultural Science*. 2022. Vol. 87, iss. 6. DOI: <https://doi.org/10.17660/eJHS.2022/059>
13. Production — Apples. *FAS USDA*. URL: <https://www.fas.usda.gov/data/production/commodity/0574000> (accessed: 23.08.2025).
14. Офіційний вебсайт Державної служби статистики України. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 10.09.2025).
15. World apple production by country. *AtlasBig*. URL: <https://www.atlasbig.com/countries-by-apple-production> (accessed: 23.08.2025).
16. Cavael U., Tost P., Diehl K. et al. Correlations of soil fungi, soil structure and tree vigour on an apple orchard with replant soil. *Soil Systems*. 2020. Vol. 4, iss. 4. P. 1–16. DOI: <https://doi.org/10.3390/soilsystems4040070>
17. Яковенко Р. В., Дем'янюк О. С., Синенко Д. І. та ін. Проблема ґрунтовоми в монокультурі яблуні. *Збалансоване природокористування*. 2023. № 3. С. 121–128. DOI: <https://doi.org/10.33730/2310-4678.3.2023.287826>
18. Дем'янюк О. С., Синенко Д. І. Грибний патогенний комплекс ґрунту за тривалого вирощування яблуні. *Сільськогосподарська мікробіологія*. 2024. Вип. 39. С. 49–59. DOI: <https://doi.org/10.35868/1997-3004.39.49-59>
19. Синенко Д. І., Дем'янюк О. С., Яковенко Р. В., Фоменко О. О. Сучасні підходи оздоровлення ґрунту в агроecosystemі плодового саду. *Збірник наукових праць Уманського національного університету садівництва*. 2025. Вип. 106. Ч. 1. С. 89–104. DOI: <https://doi.org/10.32782/2415-8240-2025-106-1-89-104>

20. Aoun M. Unlocking heirloom diversity: a pathway to bridging global challenges in modern apple cultivation. *Frontiers Horticulture*. 2024. Vol. 2. 1268970. DOI: <https://doi.org/10.3389/fhort.2023.1268970>
21. Fenta L., Mekonnen H. Microbial biofungicides as a substitute for chemical fungicides in the control of phytopathogens: current perspectives and research directions. *Scientifica (Cairo)*. 2024. Vol. 2024. 5322696. DOI: <https://doi.org/10.1155/2024/5322696>
22. Mehla M. K. Reducing reliance on chemical pesticides and promoting sustainable agriculture: role of integrated pest management strategies in horticulture. *Multidisciplinary Approach: Enhanced Agriculture Production in a Sustainable way*. Shweta Sharma, 2023. Chapter 16. P. 175–183.
23. Zawadzka K., Oszust K., Pylak M. et al. Beneath the apple trees — exploring soil microbial properties under *Malus domestica* concerning various land management practices. *Applied Soil Ecology*. 2024. Vol. 203. 105642. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.apsoil.2024.105642>

THE GLOBAL APPLE PRODUCTION MARKET: CURRENT TRENDS AND UKRAINE'S POTENTIAL

Demyanyuk O.

Doctor of Agricultural Sciences, Professor, Corresponding Member of NAAS
Institute of Agroecology and Environmental Management of NAAS (Kyiv, Ukraine)
e-mail: demolena@ukr.net; ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4134-9853>

Syenko D.

Postgraduate Student
Institute of Agroecology and Environmental Management of NAAS (Kyiv, Ukraine)
e-mail: d.s.bud98@gmail.com; ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-7302-0315>

The global fresh apple market occupies a leading position in the world's agrarian economy due to its large production volumes and significance in international trade, with apple cultivation widely distributed across different regions of the world. Apples have both high nutritional and economic value, representing a substantial share of exports for many countries and ensuring stable demand in domestic markets. Studying the development trends of the fresh apple market is important for assessing competitive advantages, shaping strategies to increase production efficiency, and determining its role in the global economy. Analysis of global statistical data has shown an increase in apple production, driven both by the expansion of orchard areas and the introduction of intensive technologies. The main apple producers worldwide in the 2024/2025 marketing year were China (57% of global production), the EU-27 countries (13%), the USA (6%), Turkey (5%), and India (3%). Ukraine ranked ninth globally, producing 1.13 million tons, which accounts for 1.3% of world production. Despite the war and related political and socio-economic challenges in agriculture, Ukraine annually produced 1,129.1–1,172.8 thousand tons in 2022–2023 and supplied apples to the markets of Europe and Southeast Asia. At the same time, the productivity of Ukrainian apple orchards remains low: with an average yield of 15.15 tons/ha, Ukraine ranks 44th in the world. Nevertheless, despite low orchard productivity and a reduction in apple-growing areas, production continues to grow. The strategic objective for the development of Ukrainian horticulture is to establish a highly profitable sector through the implementation of innovative resource-saving technologies, including the establishment of new intensive orchards, as well as the stabilization and increase of high-quality production.

Keywords: food security, horticulture, global apple market, production volume, market development trends, global country ranking, export potential.

REFERENCES

1. Vysochanska, M., & Zubchenko, V. (2023). Ecological and economic basis of balanced development of horticulture in Ukraine. *Agroecological Journal*, 3, 18–29. doi: 10.33730/2077-4893.3.2023.287760
2. Halat, L. M. (2021). State financial support of the horticulture industry as a factor of its competitiveness. *Taurian Scientific Herald. Series: Economy*, 6, 44–55. doi: 10.32851/2708-0366/2021.6.5
3. O'Rourke, D. (2021). Economic importance of the world apple industry. In *The apple genome* (pp. 1–18). Switzerland: Springer. doi: 10.1007/978-3-030-74682-7_1
4. FAOStat (n.d.). Retrieved from <http://www.fao.org/faostat>
5. Mordor Intelligence. (n.d.). *Fresh apple market size & share analysis — Growth trends & forecasts (2025–2030)*. Retrieved from <https://www.mordorintelligence.com/industry-reports/fresh-apples-market>
6. Food and Agriculture Organization of the United Nations — with major processing by Our World in Data. (n.d.). *Apple production — UN FAO*. Retrieved from https://ourworldindata.org/grapher/apple-production?tab=line&country=European+Union~UKR~OWID_EUR~OWID_WRL~JPN~OWID_EU27
7. Schebesta, H., Bernaz, N., & Macchi, C. (2020). The European Union farm to fork strategy: Sustainability and responsible business in the food supply chain. *European Food and Feed Law Review*, 15, 420–427. doi: 10.2139/ssrn.3809931
8. European Commission. (2020). Communication EU Biodiversity Strategy for 2030: *Bringing nature back into our lives*. COM(2020)380. Retrieved from <https://www.eumonitor.eu/9353000/1/j9vvik7m1c3gyxp/vl8tqb8jwty>

9. Badiu, D., Arion, F. H., Muresan, I. C., Lile, R., & Mitre, V. (2015). Evaluation of economic efficiency of apple orchard investments. *Sustainability*, 7(8), 10521–10533. doi: 10.3390/su70810521
10. Time for Apples from Europe. (n.d.). *Sector*. Retrieved from <https://applesfromeurope.eu/sector/>
11. UN Comtrade. (n.d.). *UN Comtrade Database 2020*. Retrieved from <https://comtrade.un.org/data/>
12. Muder, A., Garming, H., Dreisiebner-Lanz, S., Kerngast, K., Rosner, F., Kličková, K., ... Kaçal, E. (2022). Apple production and apple value chains in Europe. *European Journal of Horticultural Science*, 87(6). doi: 10.17660/eJHS.2022/059
13. FAS USDA. (n.d.). *Production — Apples*. Retrieved from <https://www.fas.usda.gov/data/production/commodity/0574000>
14. Official website of the State Statistics Service of Ukraine. (n.d.). Retrieved from <http://ukrstat.gov.ua>
15. AtlasBig. (n.d.). *World apple production by country*. Retrieved from <https://www.atlasbig.com/countries-by-apple-production>
16. Cavael, U., Tost, P., Diehl, K., Büks, F., & Lentzsch, P. (2020). Correlations of soil fungi, soil structure and tree vigour on an apple orchard with replant soil. *Soil Systems*, 4(4), 1–16. doi: 10.3390/soilsystems4040070
17. Yakovenko, R. V., Demyanyuk, O. S., Synenko, D. I., Chepurnyi, V. G., & Lysanyuk, V.G. (2023). The problem of soil fatigue in apple orchards monoculture. *Balanced Nature Using*, 3, 121–128. DOI: 10.33730/2310-4678.3.2023.287826
18. Demyanyuk, O. S., & Synenko, D. I. (2024). Fungal pathogenic complex of soil during long-term cultivation of apple trees. *Agricultural Microbiology*, 39, 49–59. doi: 10.35868/1997-3004.39.49-59
19. Synenko, D. I., Demyanyuk, O. S., Yakovenko, R. V., & Fomenko, O. O. (2025). Modern approaches to soil improvement in the agroecosystem of an orchard. *Collected Works of Uman National University of Horticulture*, 106(1), 89–104. doi: 10.32782/2415-8240-2025-106-1-89-104
20. Aoun, M. (2024). Unlocking heirloom diversity: A pathway to bridging global challenges in modern apple cultivation. *Frontiers Horticulture*, 2, 1268970. doi: 10.3389/fhort.2023.1268970
21. Fenta, L., & Mekonnen, H. (2024). Microbial biofungicides as a substitute for chemical fungicides in the control of phytopathogens: Current perspectives and research directions. *Scientifica (Cairo)*, 2024, 5322696. doi: 10.1155/2024/5322696
22. Mehla, M. K. (2023). Reducing reliance on chemical pesticides and promoting sustainable agriculture: Role of integrated pest management strategies in horticulture. *Multidisciplinary Approach: Enhanced Agriculture Production in a Sustainable Way* (Chap. 16, pp. 175–183). Shweta Sharma.
23. Zawadzka, K., Oszust, K., Pylak, M., Panek, J., & Gryta, A. (2024). Beneath the apple trees — Exploring soil microbial properties under *Malus domestica* concerning various land management practices. *Applied Soil Ecology*, 203, 105642. doi: 10.1016/j.apsoil.2024.105642

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

ДЕМ'ЯНЮК Олена Сергіївна — доктор сільськогосподарських наук, професор, член-кореспондент НААН, заступник директора з наукової роботи, Інститут агроекології і природокористування НААН (вул. Метрологічна, 12, м. Київ, Україна, 03143; e-mail: demolena@ukr.net; ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4134-9853>).

СИНЕНКО Денис Ігорович — аспірант, Інститут агроекології і природокористування НААН (вул. Метрологічна, 12, м. Київ, Україна, 03143; e-mail: d.s.bud98@gmail.com; ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-7302-0315>).